מאורות אל העבר

י תמוז תשעב | 30/06/2012

יצחק שמיר-כסלע איתן.

על מצבתו, הוא ביקש לכתוב את המילים, אותן אמר,כאשר הוענק לו פרס ישראל: "אני מקווה שאזכר כאיש שאהב את עמו ואת ארצו, ועמד על משמרתם כל חייו, ובכל דרך שהייתה לאל ידו". הוא נולד בפולין, לחם ופיקד על מחתרת הלח"י, בימיה הקשים ביותר. ברח ממחנה מעצר בריטי באפריקה, כשהוא מסתתר שעות, וימים בתוך מיכלית. יצחק שמיר, איש המוסד, ממנהיגי תנועת הליכוד, יושב ראש הכנסת, שר וראש ממשלת ישראל, נולד בפולין (1915) ונפטר ב' בתמוז תשע"ב (30.6.2012). נודע כממעט באומר, ומרבה בעשייה. תחת הנהגתו קלטה ישראל קרוב למליון עולים, מרחבי העולם. שמר על בטחון ישראל, ועמד בכל תוקף מול ניסיונות לפגוע בשלמות הארץ, תוך שהוא לא חושש ,להתעמת עם הגדולות והחשובות שבמדינות העולם. מדינאי פיקח, צנוע, ונחוש. לימים הלכה וגברה ההערכה לפעילותו ולהחלטותיו, בענייני חוץ, בטחון, כלכלה ואופייה של המדינה כמדינה יהודית. מכתבי האהבה שכתב לרעייתו שולמית, מתוך גדרות הכלא הבריטי הם מופת לאהבה אישית ולאומית. איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא?

מאת Yolene Haik / צלם: סוכנות צילומי עיתונות ויקפדיה

לאירועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il